

INGLIZ VA O'ZBEK HIKOYACHILIGIDA BADIY KONFLIKTNING O'ZIGA XOS XUSUSIYATLARI

<https://doi.org/10.70728/phil.v05.i05.015>

Allashev Akbarbek Anvar o'g'li
Na'mun universiteti

Annotatsiya: Mazkur maqolada ingliz va o'zbek hikoyachiligida badiiy konfliktning o'ziga xos xususiyatlari qiyosiy-filologik jihatdan tahlil qilingan. XX asr ingliz hikoyachiligi hamda o'zbek hikoyachiligi namunalari asosida konfliktning poetik vazifasi, syujet va kompozitsiyadagi o'rni, qahramon xarakterini ochishdagi ahamiyati hamda uning psixologik va ijtimoiy-ma'naviy mohiyati yoritilgan. Xususan, Somerset Maugham hikoyalarida konfliktning psixologik-individual xarakteri, Said Ahmad hikoyalarida esa ijtimoiy-ma'naviy va milliy ruhiyat bilan bog'liq jihatlari ilmiy asosda tahlil etilgan. Shuningdek, maqolada ingliz va o'zbek hikoyachiligida konfliktning lingvopoetik ifoda vositalari, uslubiy xususiyatlari hamda badiiy-estetik funksiyalari qiyosiy jihatdan tadqiq qilingan.

Kalit so'zlar: badiiy konflikt, hikoya poetikasi, qiyosiy adabiyotshunoslik, psixologik konflikt, ijtimoiy konflikt, lingvopoetika, syujet, obraz, dramatism, psixologizm, milliy ruhiyat.

SPECIFIC FEATURES OF ARTISTIC CONFLICT IN ENGLISH AND UZBEK NARRATIVES

Allashev Akbarbek Anvar ugli
Namun University

Abstract: This article analyzes the specific features of artistic conflict in English and Uzbek short stories from a comparative-philological perspective. Based on the examples of English and Uzbek short stories of the 20th century, the poetic function of the conflict, its place in the plot and composition, its importance in revealing the character of the hero, as well as its psychological and socio-spiritual essence are highlighted. In particular, the psychological-individual nature of the conflict in Somerset Maugham's stories, and the socio-spiritual and national psychological aspects in Said Ahmad's stories are analyzed on a scientific basis. The article also comparatively examines the linguopoetic means of expression, stylistic features, and artistic-aesthetic functions of conflict in English and Uzbek storytelling.

Keywords: artistic conflict, short story poetics, comparative literature, psychological conflict, social conflict, linguopoetics, plot, image, drama, psychologism, national psyche

Kirish

Jahon adabiyotshunosligida hikoya janri inson ruhiyati, jamiyat hayoti, axloqiy qarashlar va davr ziddiyatlarini ixcham, ta'sirchan hamda badiiy umumlashma shaklida ifodalash imkoniyati bilan alohida ahamiyat kasb etadi. Ayniqsa, ingliz va o'zbek hikoyachiligi taraqqiyotida badiiy konflikt masalasi asar g'oyaviy-estetik mazmunini yuzaga chiqaruvchi asosiy omillardan biri sifatida namoyon bo'ladi. Chunki har qanday badiiy asarda voqelikning jonli tasviri, qahramon xarakterining shakllanishi, syujetning rivojlanishi va muallif konsepsiyasining ochilishi ko'p jihatdan konfliktning qanday qurilganiga bog'liqdir. Badiiy konflikt adabiy matnda faqatgina qarama-qarshi kuchlar to'qnashuvi emas, balki insonning ichki kechinmalari, ijtimoiy muhit bilan munosabati, axloqiy tanlovi, ma'naviy iztiroblari va hayotiy pozitsiyasini ochib beruvchi murakkab poetik hodisa sifatida qaraladi.

Ingliz hikoyachiligi, xususan, XX asr adabiy jarayonida inson shaxsiyati, uning ichki olami, ijtimoiy muhitdagi mavqeyi, axloqiy qarashlari va ruhiy ziddiyatlarini tasvirlashga alohida e'tibor qaratdi. Bu davr hikoyalarida konflikt ko'pincha shaxs va jamiyat, orzu va haqiqat, tashqi muvaffaqiyat va ichki bo'shliq, ma'naviy qadriyat va moddiy manfaat o'rtasidagi qarama-qarshiliklar orqali ifodalanadi. Ingliz adabiyotida badiiy konfliktning psixologik chuqurligi, kinoyaviy talqini, xarakterlar ichki dunyosini ochishdagi nozik badiiy vositalar bilan ajralib turishi hikoya janrining estetik imkoniyatlarini kengaytirgan. Bu jihatlar ingliz hikoyachiligida konfliktning faqat syujet harakatini yuzaga keltiruvchi unsur emas, balki inson tabiatining murakkab tomonlarini anglash vositasi ekanini ko'rsatadi.

O'zbek hikoyachiligida esa badiiy konflikt milliy hayot tarzi, xalqona tafakkur, ijtimoiy munosabatlar, ma'naviy-axloqiy qadriyatlar va davr talablarining badiiy in'ikosi sifatida shakllangan. O'zbek adabiyotida hikoya janri jadid adabiyoti, realizm an'analari, ijtimoiy-ma'rifiy g'oyalar va milliy ruhiyat bilan chambarchas bog'liq holda rivojlandi. O'zbek hikoyalarida konflikt ko'pincha inson va jamiyat, eski va yangi dunyoqarash, an'ana va yangilanish, shaxsiy manfaat va umumiy qadriyat, ma'naviy poklik va ijtimoiy adolatsizlik o'rtasidagi ziddiyatlar orqali namoyon bo'ladi. Mazkur konfliktlar qahramon xarakterini ochish, ijtimoiy muammolarni ko'rsatish, xalq hayotining murakkab jihatlarini badiiy tahlil qilishda muhim vazifa bajaradi.

Ingliz va o'zbek hikoyachiligini badiiy konflikt nuqtayi nazaridan qiyosiy o'rganish adabiy jarayonlarning umumiy va milliy xususiyatlarini aniqlash imkonini beradi. Har ikki adabiyotda konflikt inson hayotidagi ziddiyatlarni badiiy idrok etishning asosiy shakli sifatida namoyon bo'lsa-da, uning ifodalanish usullari,

mazmuniiy yoʻnalishlari va poetik vazifalari turlicha koʻrinish kasb etadi. Ingliz hikoyachiligida individual ruhiyat, shaxsiy tanlov va axloqiy ikkilanishlar koʻproq psixologik tahlil asosida yoritilsa, oʻzbek hikoyachiligida konflikt milliy muhit, ijtimoiy munosabatlar, oilaviy-maishiy hayot va maʼnaviy qadriyatlar bilan uzviy bogʻliq holda tasvirlanadi. Shu jihatdan mazkur mavzu qiyosiy adabiyotshunoslik, janr poetikasi va badiiy konflikt nazariyasi uchun muhim ilmiy ahamiyatga ega.

Badiiy konflikt hikoya janrida syujetning ichki harakatlantiruvchi kuchi sifatida alohida oʻrin tutadi. Hikoya hajman ixcham boʻlgani bois unda konfliktning qisqa, aniq va taʼsirchan ifodalanishi talab etiladi. Katta epik asarlardan farqli ravishda hikoyada ziddiyat koʻpincha bitta hayotiy vaziyat, bir lahzalik ruhiy kechinma, qisqa dialog yoki ramziy detal orqali ochiladi. Shu sababli hikoyachilikda konfliktning badiiy qurilishi yozuvchidan yuksak mahorat, ixchamlik, psixologik aniqlik va gʻoyaviy teranlikni talab qiladi. Ingliz va oʻzbek hikoyachiligida aynan mana shu xususiyatlar turli badiiy uslublar, milliy mentalitet, davr ruhi va muallif dunyoqarashi asosida oʻziga xos tarzda namoyon boʻladi.

Mazkur maqolada ingliz va oʻzbek hikoyachiligida badiiy konfliktning oʻziga xos xususiyatlarini tahlil qilish orqali ikki adabiyotdagi umumiylik va farqli jihatlarni aniqlash maqsad qilinadi. Tadqiqotda badiiy konfliktning ichki va tashqi koʻrinishlari, uning syujet va kompozitsiyadagi vazifasi, qahramon xarakterini ochishdagi roli, psixologik va ijtimoiy mazmuni hamda milliy-estetik ifoda shakllari ilmiy-nazariy jihatdan yoritiladi. Shuningdek, ingliz va oʻzbek hikoyalarida konfliktning inson ruhiyati, jamiyat hayoti, axloqiy tanlov va maʼnaviy qadriyatlar bilan bogʻliq holda namoyon boʻlishi qiyosiy tahlil qilinadi.

Mavzuning dolzarbligi shundaki, bugungi adabiyotshunoslikda turli milliy adabiyotlarni qiyosiy oʻrganish, ulardagi janr, obraz, syujet, konflikt va poetik tafakkur masalalarini tahlil qilish muhim ilmiy yoʻnalishlardan biriga aylanmoqda. Ingliz va oʻzbek hikoyachiligida badiiy konfliktning oʻziga xos xususiyatlarini tadqiq etish nafaqat ikki adabiyot oʻrtasidagi badiiy-estetik aloqalarni aniqlash, balki hikoya janrining milliy va umuminsoniy imkoniyatlarini chuqurroq anglashga xizmat qiladi. Shu bois mazkur mavzuni ilmiy tadqiq etish hikoya janrining nazariy asoslarini boyitish, badiiy konfliktning poetik vazifalarini ochib berish va qiyosiy adabiyotshunoslik doirasida yangi ilmiy xulosalar chiqarish imkonini beradi.

Nazariy asos

Badiiy konflikt adabiyotshunoslikning eng muhim nazariy kategoriyalaridan biri boʻlib, u badiiy asarning mazmuniiy va kompozitsion yaxlitligini taʼminlovchi asosiy poetik unsurlardan hisoblanadi. Konflikt tushunchasi lotincha *"conflictus"* - "toʻqnashuv", "qarama-qarshilik" maʼnolarini anglatib, adabiy asarda turli xarakterlar, gʻoyalar, dunyoqarashlar, hissiyotlar yoki ijtimoiy kuchlar oʻrtasidagi ziddiyatni ifodalaydi. Adabiyot nazariyasida konflikt voqealar rivojini harakatga

keltiruvchi, syujetni shakllantiruvchi hamda qahramon xarakterini ochib beruvchi markaziy estetik vosita sifatida talqin etiladi. Ayniqsa, hikoya janrida konfliktning ixcham, mazmunan chuqur va psixologik jihatdan ta'sirchan ifodalanishi muhim ahamiyat kasb etadi.

Badiiy konflikt nazariyasining shakllanishi qadimgi yunon poetikasiga borib taqaladi. Aristotile o'zining Poetics asarida tragediyaning asosiy mohiyati insoniy ziddiyat va dramatik harakat bilan bog'liqligini ta'kidlaydi. Olimning fikricha, badiiy asarda voqea rivoji qarama-qarshiliklar asosida yuzaga chiqadi va aynan shu ziddiyat qahramon xarakterining ochilishiga xizmat qiladi. Keyinchalik Yevropa adabiyotshunosligida konflikt tushunchasi realizm, romantizm va modernizm oqimlari doirasida yanada rivojlandi. XIX-XX asr adabiyot nazariyasida konflikt insonning ichki ruhiy olami, ijtimoiy muhit va ma'naviy qadriyatlar bilan bog'liq murakkab hodisa sifatida o'rganila boshlandi.

Rus formal maktabi vakillari ham syujet va konflikt munosabatiga alohida e'tibor qaratganlar. Viktor Shklovskiy, Boris Tomashevskiy kabi olimlar konfliktni syujetning ichki harakatlantiruvchi kuchi sifatida baholaydilar. Ularning fikricha, badiiy asardagi harakat va dramatism qarama-qarshi kuchlarning o'zaro to'qnashuvi orqali yuzaga keladi. Psixologik realizm tarafdorlari esa konfliktni inson ruhiyatidagi ichki kurashlar bilan bog'liq holda talqin qiladilar. Bu yondashuv ayniqsa XX asr hikoyachiligida keng rivojlandi. Chunki bu davr adabiyotida insonning ichki kechinmalari, ruhiy iztiroblari, axloqiy tanlovlari va shaxsiy fojealari markaziy masalaga aylandi.

Hikoya janrida badiiy konfliktning o'ziga xosligi uning ixchamlik va konsentratsiyaga asoslanganligidadir. Roman yoki qissa janrlaridan farqli ravishda hikoyada konflikt ko'pincha bitta epizod, qisqa dialog, ruhiy holat yoki ramziy detal orqali ifodalanadi. Shu bois hikoyada konfliktning poetik vazifasi yanada murakkab xarakter kasb etadi. Adabiyotshunoslikda hikoyaviy konfliktning bir necha shakllari ajratiladi: tashqi konflikt, ichki konflikt, ijtimoiy konflikt, psixologik konflikt, ma'naviy-axloqiy konflikt va falsafiy konflikt. Tashqi konflikt qahramonning boshqa obrazlar yoki jamiyat bilan to'qnashuvi orqali yuzaga chiqsa, ichki konflikt insonning o'z qalbi, vijdoni, hissiyotlari va qarashlari bilan bog'liq ziddiyatni anglatadi. XX asr hikoyachiligida aynan ichki va psixologik konflikt yetakchi poetik vositalardan biriga aylandi.

Ingliz hikoyachiligida badiiy konflikt ko'proq individual ruhiyat va insonning ichki dunyosini ochib berishga qaratilganligi bilan xarakterlanadi. Ingliz realizmi va modernistik adabiyotida qahramonning yolg'izligi, ruhiy tushkunligi, jamiyat bilan moslasha olmasligi yoki ma'naviy ikkilanishlari konfliktning asosiy manbai sifatida tasvirlanadi. Bu esa hikoyada psixologizmning kuchayishiga olib keladi. Ingliz yozuvchilari konfliktni keskin dramatik voqealar orqali emas, balki oddiy hayotiy

vaziyatlar, ichki monologlar, sukut, imo-ishora va ramziy detallar vositasida ochib berishga intiladilar. Natijada konflikt tashqi harakatdan ko'ra ko'proq ruhiy drammatizm shaklida namoyon bo'ladi.

O'zbek hikoyachiligida esa konflikt milliy ruhiyat, an'anaviy qadriyatlar, oilaviy munosabatlar va ijtimoiy hayot bilan chambarchas bog'liq holda shakllangan. O'zbek adabiyotida konflikt aksariyat hollarda inson va jamiyat, eski va yangi qarashlar, ma'naviyat va manfaat, halollik va adolatsizlik o'rtasidagi qarama-qarshiliklar asosida quriladi. Milliy hikoyachilikda konfliktning xalqona ruh, hayotiylik va ma'naviy-estetik mazmun bilan uyg'unlashuvi muhim poetik xususiyat hisoblanadi. Ayniqsa, o'zbek hikoyalarida oddiy inson taqdiri, oilaviy muammolar, maishiy hayot va ruhiy kechinmalar orqali katta ijtimoiy-falsafiy mazmun ifodalanadi.

Qiyosiy adabiyotshunoslik nuqtayi nazaridan ingliz va o'zbek hikoyachiligidagi badiiy konfliktni o'rganish muhim nazariy ahamiyatga ega. Chunki turli milliy adabiyotlarda konfliktning ifodalanish shakllari yozuvchining estetik qarashlari, davr ruhi, milliy tafakkur va madaniy muhit bilan uzviy bog'liq bo'ladi. Ingliz hikoyachiligida konfliktning psixologik va individual xarakteri ustun bo'lsa, o'zbek hikoyachiligida uning ijtimoiy-ma'naviy mohiyati kuchliroq namoyon bo'ladi. Shu bilan birga, har ikki adabiyotda ham konflikt inson tabiatini ochish, hayot ziddiyatlarini badiiy umumlashtirish va muallif g'oyasini ifodalashning muhim vositasi sifatida xizmat qiladi.

Zamonaviy adabiyotshunoslikda konflikt faqat syujet elementi sifatida emas, balki badiiy tafakkurning konseptual modeli sifatida ham talqin qilinmoqda. Chunki konflikt orqali yozuvchi inson va jamiyat munosabatlari, axloqiy qadriyatlar, tarixiy o'zgarishlar hamda ruhiy kechinmalarni badiiy jihatdan anglatadi. Shu sababli hikoyachilikda konflikt poetikasini o'rganish janrning estetik imkoniyatlarini, yozuvchi mahoratini va milliy adabiy tafakkurning o'ziga xos jihatlarini aniqlashda muhim ilmiy asos bo'lib xizmat qiladi.

Muhokama

Ingliz va o'zbek hikoyachiligida badiiy konflikt masalasi filologik nuqtayi nazardan tahlil qilinganda, avvalo, konfliktning til, uslub, poetik qurilish hamda badiiy tafakkur bilan uzviy bog'liq hodisa ekanligi namoyon bo'ladi. Hikoya janrida konflikt nafaqat voqealar rivojini harakatlantiruvchi unsur, balki matnning semantik qatlamini shakllantiruvchi, obrazlar tizimini birlashtiruvchi va muallifning estetik konsepsiyasini ifodalovchi markaziy poetik kategoriya sifatida namoyon bo'ladi. Shu sababli ingliz va o'zbek hikoyachiligida konfliktni filologik jihatdan o'rganish til birliklari, stilistik vositalar, dialogik qurilish, psixologik tasvir va ramziy detallar orqali amalga oshiriladi.

XX asr ingliz hikoyachiligida badiiy konfliktning muhim xususiyatlaridan biri uning psixologik tabiat kasb etganidir. Ayniqsa, Somerset Maugham hikoyalarida

konflikt tashqi dramatik voqealardan ko'ra inson ruhiyatidagi ichki ziddiyatlar orqali ochib beriladi. Yozuvchi qahramonlarning ichki dunyosini tasvirlashda qisqa, aniq va semantik jihatdan yuklangan sintaktik birliklardan foydalanadi. Bu esa konfliktning yashirin psixologik qatlamini yuzaga chiqaradi. Ingliz hikoyachiligida konflikt ko'pincha sukut, ichki monolog, kinoya, ramziy detal va psixologik pauzalar vositasida ifodalanadi. Filologik jihatdan bunday usullar matnning pragmatik ta'sir kuchini oshirib, o'quvchini voqealarning tashqi ko'rinishidan ko'ra ichki mohiyatini anglashga yo'naltiradi.

Ingliz hikoyalarida konfliktning lingvopoetik xususiyati shundaki, unda emotsional-ekspressiv vositalardan ko'ra psixologik aniqlik va badiiy ixchamlik ustunlik qiladi. Muallif ko'pincha konfliktni ochiq dramatism orqali emas, balki yashirin ma'no, subtekst va ichki kechinmalar vositasida ifodalaydi. Bunday holat hikoya matnida semantik ko'pqatlamlilikni yuzaga keltiradi. Natijada konflikt faqat voqealar qarama-qarshiligi emas, balki ma'no qarama-qarshiligiga ham aylanadi. Bu esa ingliz hikoyachiligida modernistik poetikaning muhim belgilaridan biri sifatida namoyon bo'ladi.

O'zbek hikoyachiligida esa badiiy konflikt milliy mentalitet, xalqona tafakkur va ma'naviy qadriyatlar bilan chambarchas bog'liq holda shakllanadi. Ayniqsa, Said Ahmad hikoyalarida konflikt oddiy inson hayoti, oilaviy munosabatlar, ijtimoiy muammolar va ma'naviy qarama-qarshiliklar asosida rivojlanadi. Yozuvchi konfliktni tasvirlashda xalqona iboralar, dialoglar, milliy koloritga ega tasviriy vositalar va obrazli ifodalardan keng foydalanadi. Bu esa o'zbek hikoyalarida konfliktning nafaqat individual, balki ijtimoiy-ma'naviy mohiyat kasb etishini ta'minlaydi.

Filologik jihatdan Said Ahmad hikoyalaridagi konfliktning muhim xususiyati uning tabiiy nutq va xalqona uslub bilan uyg'unlashganidadir. Dialoglar orqali qahramon xarakteri ochiladi, konfliktning ichki sabablari yoritiladi hamda voqealarning dramatik ta'siri kuchayadi. O'zbek hikoyachiligida dialog konfliktni rivojlantiruvchi asosiy stilistik vositalardan biri sifatida xizmat qiladi. Shu bilan birga, xalq maqollari, kinoyaviy iboralar, metaforik tasvirlar va milliy obrazlar konfliktning badiiy-estetik ta'sirchanligini oshiradi. Natijada konflikt individual ruhiy ziddiyatdan kengroq ijtimoiy va ma'naviy mazmun kasb etadi. Har ikki adabiyotdagi konflikt poetikasini qiyosiy tahlil qilish shuni ko'rsatadiki, ingliz hikoyachiligida konflikt ko'proq psixologik individualizm asosida qurilsa, o'zbek hikoyachiligida uning ijtimoiy va axloqiy mohiyati ustunlik qiladi. Ingliz hikoyalarida insonning ichki yolg'izligi, ruhiy tushkunligi va ma'naviy ikkilanishlari konfliktning asosiy markaziga aylansa, o'zbek hikoyalarida jamiyat, oila, urf-odat va insoniy munosabatlar bilan bog'liq ziddiyatlar yetakchi o'rinni egallaydi. Bu farq ikki

xalqning tarixiy-madaniy tafakkuri, estetik qarashlari va adabiy an'analari bilan izohlanadi.

Bundan tashqari, hikoyalarda konfliktning kompozitsion vazifasi ham muhim filologik ahamiyatga ega. Hikoya janrining ixchamligi sababli konflikt ko'pincha bitta markaziy epizod asosida rivojlanadi. Ingliz hikoyalarida kompozitsion tugun ko'pincha ruhiy kulminatsiya orqali yuzaga chiqsa, o'zbek hikoyalarida dramatik vaziyat yoki ijtimoiy to'qnashuv orqali shakllanadi. Bu esa syujet qurilishi va badiiy yakunning xarakteriga ham ta'sir ko'rsatadi. Ingliz hikoyalarida yakun ochiq yoki falsafiy mushohadaga yo'naltirilgan bo'lsa, o'zbek hikoyalarida ma'naviy xulosa va hayotiy saboq yetakchi ahamiyat kasb etadi.

Konfliktning lingvistik ifodasi ham ikki adabiyotda turlicha namoyon bo'ladi. Ingliz hikoyachiligida qisqa sintaktik konstruksiyalar, psixologik pauzalar va semantik noaniqlik konfliktning ichki dramatizmini kuchaytiradi. O'zbek hikoyachiligida esa emotsional-ekspressiv birliklar, tasviriy vositalar va xalqona uslub konfliktning milliy ruhini ochishga xizmat qiladi. Shu jihatdan konfliktning ifodalanishida tilning estetik imkoniyatlari muhim rol o'ynaydi.

Xulosa

Ingliz va o'zbek hikoyachiligida badiiy konflikt masalasini qiyosiy-filologik jihatdan o'rganish shuni ko'rsatdiki, konflikt hikoya janrining g'oyaviy-badiiy yaxlitligini ta'minlovchi eng muhim poetik unsurlardan biri hisoblanadi. Hikoya janrining ixcham tabiati konfliktning qisqa, ta'sirchan va mazmunan chuqur ifodalanishini talab qiladi. Shu sababli ingliz va o'zbek hikoyachiligida konflikt syujet rivoji, xarakter ochilishi hamda muallif konsepsiyasining shakllanishida markaziy estetik vazifa bajaradi.

O'zbek hikoyachiligida esa badiiy konflikt ko'proq ijtimoiy-ma'naviy va milliy ruhiyat bilan bog'liq holda shakllanadi. Said Ahmad hikoyalarida inson va jamiyat, eski va yangi qarashlar, oilaviy munosabatlar, ma'naviy qadriyatlar hamda hayotiy muammolar o'rtasidagi qarama-qarshiliklar yetakchi o'rinni egallaydi. Yozuvchi konfliktni xalqona uslub, tabiiy dialoglar, milliy obrazlar va hayotiy vaziyatlar orqali ochib beradi. Bu esa o'zbek hikoyachiligida konfliktning ma'naviy-estetik mohiyatini yanada kuchaytiradi. Qiyosiy tahlillar asosida aniqlanishicha, ingliz hikoyachiligida konflikt individual psixologizm asosida qurilsa, o'zbek hikoyachiligida uning ijtimoiy va axloqiy mazmuni ustunlik qiladi. Har ikki adabiyotda ham konflikt inson tabiatini ochish, hayot ziddiyatlarini badiiy umumlashtirish va estetik ta'sirchanlikni kuchaytirishga xizmat qiladi. Shu bilan birga, konfliktning ifodalanish usullari, lingvopoetik vositalari va kompozitsion qurilishi milliy adabiy tafakkur hamda madaniy muhit bilan uzviy bog'liq ekanligi kuzatildi.

Umuman olganda, ingliz va o'zbek hikoyachiligida badiiy konfliktning o'ziga xos xususiyatlarini o'rganish hikoya janrining poetik imkoniyatlarini chuqurroq

anglashga yordam beradi. Mazkur tadqiqot natijalari qiyosiy adabiyotshunoslik, hikoya poetikasi va konflikt nazariyasini boyitishga xizmat qiladi. Shu bilan birga, ingliz va o'zbek adabiyoti o'rtasidagi badiiy-estetik yaqinlik va farqlarni aniqlash orqali milliy adabiy tafakkurning o'ziga xos jihatlarini ilmiy asosda yoritish imkonini beradi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Somerset Maugham. The Complete Short Stories. - London: Penguin Books, 2000. - 912 p.
2. Said Ahmad. Tanlangan asarlar. 3 jildlik. - Toshkent: Sharq, 2014. - 1-jild. - 456 b.
3. Boboyev T. Adabiyotshunoslik asoslari. - Toshkent: O'zbekiston, 2002. - 560 b.
4. Quronov D. Adabiyot nazariyasi asoslari. - Toshkent: Akademnashr, 2018. - 480 b.
5. Umurov H. Adabiyot nazariyasi. - Toshkent: Sharq, 2004. - 264 b.
6. Yo'ldoshev Q. Badiiy tahlil asoslari. - Toshkent: Kamalak, 2016. - 320 b.
7. Viktor Shklovsky. Theory of Prose. - Moscow: Progress Publishers, 1990. - 286 p.
8. Boris Tomashevsky. Teoriya literatury. Poetika. - Moskva: Aspekt Press, 2002. - 334 s.
9. Wellek R., Warren A. Theory of Literature. - New York: Harcourt Brace, 1956. - 403 p.